

Těšení na jaro...

Vánoce utekly jako voda a první měsíc nového roku 2024 je už také jen vzpomínkou. Máme tu únor, za kterým zlehounka vykukuje březen se svou jarní rovnodenností a prvním jarním dnem.

Únor – to už je takový malý krůček k jaru. Člověka to již tak nějak intuitivně „táhne“ na zahradu – alespoň ji obhlédnout. Vždycky na jaře hodně vzpomínám na svého dědu a jeho zahradu plnou ovocných stromů. Byla v kopci a vysoko, ale nádherná. A v únoru už se děda vždycky tužil a chystal se prořezávat své ovocné stromy. Začít se s tím prý mělo hned, jak skončily největší mrazy. Ráda jsem mu „koukala“ pod ruce a obdivovala jeho jistotu, když přesně věděl, kterou z větvíček nechat a kterou odstranit.

Pokračování na druhé straně

Pozvánka na Veřejné zasedání zastupitelstva

Dovolujeme si Vás tímto pozvat na veřejné zasedání, které se bude konat dne 26. 2. 2024 od 19:00. Forma konání veřejného zasedání bude prezenční a bude se konat v prostorách malého sálu KD Světice.

Program bude opět bohatý a jeho znění je k vidění na úřední desce před OÚ a také na www.obecsvetice.cz.

Sběrný dvůr pro občany obce Světice

Sledujte prosím pozorně webové stránky www.ahv.cz, případně i obce Světice www.obecsvetice.cz.

Zde je možné se vždy předem informovat o provozní době u dodavatele AHV ekologický servis s.r.o., Svojšovice 40, Strančice, kdy je možné zlikvidovat odpad vyprodukovaný občany Světic na základě předložení OP v jejich areálu.

Pokračování ze strany 1

Ovocné stromy jsou překrásné, když zdobí zahrady rodinných domků nebo vroubí staré i nově vznikající aleje. Spisovatel a popularizátor vědy Václav Cílek v jednom ze svých dokumentárních pořadů věnovaných právě alejím vyprávěl, že v minulosti se ovocné aleje kolem cest vysazovaly především proto, aby se vojáci, vracející se z války, měli cestou domů čeho najíst a nerabovali.

Když jsem si koupila domek ve Světicích, na počest tohoto zásadního životního rozhodnutí jsem tam zasadila jabloň. Byla maličká, ale utěšeně rostla a košatila. Nejdřív jsem se zdráhala do růstu jejích větví zasáhnout, ale pak už jsem musela – neboť stromek byl hodně rozvětvený a jablíčka čím dál menší. A tak nezbylo, než pozvat odborníka, protože z toho, co jsem kdysi odkoukala od dědy, mi v paměti nezbylo už skoro nic.

Dozvěděla jsem se, že řez ovocných stromů je v zásadě nutný, a to nejen pro jeho ideální růst, ale brání se tím prý i předčasnému stár-

nutí stromu. A v jeho prosvětlené koruně pak jablka krásně dozrají. To prý zná každý sadař...a nyní už i já.

Prořezat jeden stromek moc dlouho netrválo, ale co takový sadař! To musí být řehole – prořezat celý sad... Možná jste si povšimli, že nedávno proběhla médií zpráva o tom, že místo prořezávání ovocných stromků je sadaři začali ve větší míře kácet. To proto, že na svá jablka a další ovoce nemají odbyt. To zní poměrně smutně. Tím spíš, když v obchodech kupujeme jablka povětšinou z dovozu. Přemýšlela jsem, proč obchodní řetězce nemají o jablka českých pěstitelů zájem a pokud je vykupují, tak za velmi nízké ceny. Jak porozumět těmto prapodivným obchodním manévřům? Nevím...

O to více nás všechny může těšit naše ovocná alej Ladova ves, kde je o stromky krásně postaráno a která se má parádně k světu. A než se nadějeme, přijde jaro a začne kvést...

Příjemné těšení na jaro Vám všem přeje

Jana Žďárská

